

Rafael Brosa: «El que més m'agrada és poder ajudar la gent»

Rafael Brosa Reverte és el coordinador de Creu Roja Figueres i com a voluntari és coordinador d'emergències a la demarcació de Girona.

Rafael Brosa assegura que posa el seu temps al servei de l'ajuda als altres i que un gran suport és la comprensió de la seva família.

La Creu Roja treballa sense descans, sense horaris ni dies festius. Ara, més que mai, sumant els esforços dels equips tècnics i el voluntariat, per arribar a cobrir totes aquelles necessitats socials que sorgeixen en el dia a dia. Rafael Brosa Reverte encapçala la coordinació de tots els programes que desenvolupa Creu Roja a Figueres, i una de les seves màximes és: «El que més m'agrada és poder ajudar la gent».

Nascut a Barceloneta fa 58 anys, el seu primer contacte amb aquesta institució va ser, precisament, a la Ciutat Comtal, el 1980, animat per un grup d'amics. Aleshores tenia 18 anys, però de més petit ja s'havia ofert com a postulant per sortir al carrer amb la guardiola i recaptar diners per a Creu Roja.

Els seus primers voluntariats a la dècada dels 80 els feia amb l'ambulància de socors i emergències, en els serveis de prevenció que es muntaven en esdeveniments esportius i culturals, sobretot al Camp Nou i a l'estadi de l'Espanyol. «És curiós, però tinc fotos amb Maradona, Schuster i Quini perquè a ells els va fer il·lusió fer-se fotos amb nosaltres. També tinc una foto amb en Julio Iglesias en un concert. Senzillament, eren situacions que et trobaves», relata Rafael Brosa, i també diu: «Sempre recordaré el túnel de vestidors del camp del Barça, quan els jugadors passaven davant nostre i alguns eren amables i educats i et saludaven i altres ni et miraven».

D'aquella època, un dels records més memorables que guarda és haver assistit als partits del Mundial 1982 i haver estat molt a prop d'esportistes d'elit.

Rafael Brosa comenta que la vocació de servei l'ha acompanyat tota la vida i que va tenir la gran sort de tenir uns amics amb els quals compartia inquietuds. «Amb aquells amics que vaig començar, encara mantenim una molt bona relació i, qui més qui menys, tots han seguit el camí d'ajudar els altres, sigui com a bombers, policies o treballant en emergències».

Rafael Brosa va canviar Barcelona per Cabanes el 1986. En aquest petit poble altempordanès hi ha les arrels de la seva família i va considerar que era un bon lloc i un bon moment per «canviar d'aires», per començar de zero. Va trobar una feina com a comercial de l'alimentació i, ja que tenia els títols de primers auxilis i conducció, es va oferir per ser voluntari de Creu Roja a Figueres. El seu primer servei el va fer un dissabte a la tarda, en unes jornades esportives del Club de Patinatge de Figueres.

L'oportunitat d'accedir a Creu Roja com a professional va aparèixer el 1990 i no la va desaprofitar. En aquell temps, la institució, que complia un règim militar, tenia una flota d'ambulàncies d'emergències i és en aquest àmbit on ell treballava. Quan el 2000 va sortir el concurs públic que va guanyar el Sistema d'Emergències Mèdiques (SEM) per fer-se càrrec dels trasllats sanitaris, Rafa Brosa va optar per continuar a Creu Roja i dedicar-se a transformar les ambulàncies en transport adaptat.

Des que tenia 18 anys, la seva vida personal i professional ha estat lligada a la jaqueta vermella i la seva idea és acabar la seva trajectòria laboral lluint l'emblema de la creu. Rafael Brosa diu que té un lema: «Faig la feina que més m'agrada i tinc la sort que a final de mes em paguen». Assegura que «és molt maco poder ajudar la gent», però que d'uns mesos ençà s'estan trobant situacions personals molt dramàtiques. «Sobretot, veure el patiment de la gent gran és molt dur», confessa.

Font del document:

https://www.emporda.info/fets-gent/2021/02/09/que-mes-maposagrada-ajudar-gent/487098.html?utm_source=rss